

بسم الله الرحمن الرحيم

دست مبرور
مجلس
۱۳۲۴

مشت خدای را که آنچه ما را در نظر داشتیم امروز چون نشانی از تو فیصل آمد و با انجام آن مقصود محبت منیبات استیضاح شدیم زنی در مبارک بودی که گفت سماع

جلی که پیشتر شای امروزه قوی و مکتبی به هم مربوط و متصل میدارد و ملحقین چنین دولت وقت را متین محکم می سازد مگر که مغرورانه در حسابات انانی انگشت

نمایان حال را در شخص تا چنین است در خطه و این که ذات جب الوجود یکت کفایت سپرده امروزه پیدا که برود و آگاه ما این دولت وقت استند و می شود سانس

برسانه و همسک گذارده می شود و امروزه زری است که تعیین این پریشای محرم است و زری و نوازه دولت و سنا او این تجارت و عموم مایه ای بی شک است

و تربیت و تنظیم و اندازه و قی و جبرای اصلاحت از نه سبب است لازم نیست و ثابت قطبانی و این یک شنبه بیخ منقذی است به سبب مصراع

و ای و مکتب و اندیشه که نیست سانس که حکایت شخصی ب و مثل شود و با فرض ضایعی نامد مجرود و آگاه بر شایگان است که تکالیف و در خفا منظور است

دقت است انجام به بند بر بی است که یک کلام از ما استستین شایع شده که با مظهر و فرق و مجانی که از حیث خلاق موهومات غلبه امروزه استند

باعث همینسان خاطر وقت قلب است و از آن داریم با کمال انش پیش و منبری از این جاده متعجب من مخلصه و تکالیف و در ابا کمال صدق در شای

ولی با وجود این که قطبانی در اصل استند و این در دست داریم و نیک و بدنها را نیکند و خود این میدانیم در خوشی و مسرت و غم و الم انما نسیم که

خاطر ما را این که مصلحت داریم که تا امروزه شنبه حال هر کلام از ما استند و خودمان را و بس و ولی از امروزه شای عالی میزان نفوس است که شما را آگاه کرد

و منتظر که شما با غرض نیست و باکی نیست دولت وقت و خدمت نماید و امور که بافت فدا است خیر از نمایند پس با کار که سبب در این است

شمرنده و چنین شایه این نیست و با سیمت و در این شایه و آبی از شستوبی بزرگی که برنده که فریاد خالی باشم و چنانکه خداوند تعالی در حق تعالی

و خاتمی حضرت دست خا بر او مبارک و مسرتی که بر همه که شایه و خدمت و در حق انجام میدهد و خیر و خیر و در حق انجام میدهد و خیر و خیر و در حق انجام میدهد

متن نطق مرحوم مظفر الدین شاه کتدر جامعه مورخ هیدهم شیمان ۱۳۲۴ هنگام افتتاح مجلس درصارت گلستان ایراد نمود. شاه در این روز با شدت بیماری عز مجلس حاضر شد و در حالیکه ذوق تن با زوی او را گرفته و بر نعت نشانده این خطابه را ایراد نمود قبل از ایراد خطابه اظهار داشت (سالمهادر آرزوی چنین روزی بودم و خدا را شکر که به آرزوی خود رسیده ام) و حال رفت و گریه بشاه دست داد سپس خطابه را قرائت نمود.